



Ankestyrelsens brev til Københavns Kommune

[A]s anmodning om aktindsigt

4. juni 2019

[A] har den 22. marts 2019 skrevet til Københavns Kommune om kommunens afgørelse af 21. marts 2019 om aktindsigt.

J.nr. 19-17924

Københavns Kommune har den 4. april 2019 fastholdt sin afgørelse og sendt sagen til Ankestyrelsen.

Ankestyrelsen
7998 Statsservice

Konklusion

Tel +45 3341 1200

Det er Ankestyrelsens opfattelse, at [A]s anmodning om aktindsigt i kommunens korrespondance med grundejer og projektudviklere om køb af grund i Viby Sjælland skal behandles efter reglerne i miljøoplysningsloven.

ast@ast.dk
sikkermail@ast.dk

EAN-nr:
57 98 000 35 48 21

Efter Ankestyrelsens opfattelse har kommunen ikke redegjort for, at der er foretaget en korrekt vurdering efter miljøoplysningslovens bestemmelser.

Åbningstid:
man-fre kl. 9.00-15.00

Vi beder derfor Københavns Kommune om at genoptage behandlingen af sagen og tage fornyet stilling til [A]s anmodning om aktindsigt af 19. februar 2019 efter reglerne i miljøoplysningsloven.

Sagens baggrund

[A] har den 19. februar 2019 anmodet Københavns Kommune om aktindsigt i "korrespondancen imellem Købehavns Kommune og grundejer om køb af lokation til Lindegården i Viby Sjælland, samt korrespondance mellem Københavns Kommune og projektudviklere om samme emne."

Københavns Kommune har den 21. marts 2019 afslået at give [A] aktindsigt i korrespondancen. Kommunen har i sin afgørelse blandt andet anført følgende:

”Københavns Kommune er pt. i grundkøbsforhandlinger og der kan derfor ikke gives fuld aktindsigt i korrespondancen imellem Københavns Kommune og gårdejer [...] om køb af grundstykke.

[...]

Efter offentlighedslovens § 33, nr. 3 kan retten til aktindsigt begrænses i det omfang at det er nødvendigt til beskyttelse af væsentlige hensyn til det offentliges økonomiske interesser, herunder udførelsen af det offentliges forretningsvirksomhed.

Ud fra en konkret vurdering er det Københavns Kommunes opfattelse, at udlevering af korrespondancen vil medføre en nærliggende fare for, at det offentliges økonomiske interesser vil lide skade af betydning.

Københavns Kommune har i den forbindelse lagt vægt på, at dokumenterne indeholder konkrete og fortrolige placeringsforslag, prisoplysninger, diverse udkast, købsaftaler og mødereferater, som ved offentliggørelse vil skade de pågående forhandlinger.

Københavns Kommune har endvidere lagt vægt på, at oplysningerne i dokumenterne vedrører en igangværende kontraktforhandling, som ikke er endeligt afsluttet, hvorved udleveringen af oplysningerne vil forringe det offentliges forhandlingsposition. Københavns Kommune undtager derfor disse oplysninger fra aktindsigt, jf. offentlighedslovens § 33, nr. 3.

[...]

Københavns Kommune har overvejet, om der er dele af dokumenterne, som skal udleveres efter reglen i offentlighedslovens § 34.

[...]

I forhold til dok. nr. [...] (Bilag 1), har Københavns Kommune i overensstemmelse med offentlighedslovens § 34 givet aktindsigt i dokumentets øvrige omfattede oplysninger.

Efter en konkret vurdering er det Københavns Kommunes opfattelse, at det resterende indhold i de øvrige pågældende

14 dokumenter ikke har et forståeligt eller sammenhængende meningsindhold, idet de undtagne oplysninger udgør en væsentlig del af dokumenterne, og disse oplysninger udleveres derfor ikke, jf. offentlighedslovens § 34, nr. 3.”

Ankestyrelsen har den 10. april 2019 anmodet Københavns Kommune om en redegørelse til brug for vores vurdering af sagen.

Københavns Kommune har den 12. april 2019 blandt andet skrevet følgende til Ankestyrelsen:

”- Der er foretaget en konkret vurdering og har vurderet, at der i materialet ikke er fundet oplysninger som, gør at sagen skulle behandles efter miljøoplysningsloven.
- De oplysninger som er undtaget i afgørelsen har Københavns kommune er vurderet til alene at være oplysninger om priser og vilkår for handlen, og dermed ikke oplysninger om miljøforhold.

Københavns kommune har derfor vurderet, at anmodningen om aktindsigt ikke skal behandles efter reglerne i Miljøoplysningsloven, da der ikke er tale om oplysninger som falder ind under miljøoplysningsloven.

Undtagelse af oplysninger efter Miljøoplysningsloven

Miljøoplysningsloven giver mulighed for at undtage oplysninger om miljøforhold, når det kan skade det offentlige i en forhandlingssituation jf. miljøoplysningsloven § 2, stk. 6 med hjemmel i direktiv EP/RDir 2003/4, artikel 4, stk. 2.

Såfremt det er Ankestyrelsens vurdering, at der er oplysninger som gør at sagen skal vurderes efter Miljøoplysningsloven, har Københavns kommune vurderet, at oplysningerne kan undtages.

Københavns kommune har lagt vægt på følgende:

- at udlevering af korrespondancen vil medføre en nærliggende fare for, at det offentliges økonomiske interesser vil lide skade af betydning. Der er lagt vægt på, at dokumenterne indeholder konkrete og fortrolige placeringsforslag, prisoplysninger, diverse udkast, købsaftaler og mødereferater, som ved offentliggørelse vil skade de pågående forhandlinger.
- at oplysningerne i dokumenterne vedrører en igangværende kontraktforhandling, som ikke er endeligt afsluttet,

hvorved udleveringen af oplysningerne vil forringe det offentlige forhandlingsposition.”

Det fremgår blandt andet af udkastet til den betingede købsaftale, som [A] ved kommunens afgørelse er blevet meddelt delvist aktindsigt i, at parcellen erhverves som byggegrund med henblik på opførelse af to sociale boligbyggerier.

Ankestyrelsens udtalelse

1. Retsgrundlag

Hvis der anmodes om aktindsigt i *miljøoplysninger*, skal anmodningen vurderes efter reglerne i miljøoplysningsloven.

1.1. Hvad er miljøoplysninger?

Miljøoplysningsloven finder anvendelse på miljøoplysninger. Disse er defineret i miljøoplysningslovens § 3, der har følgende ordlyd:

”§ 3. Ved miljøoplysninger forstås alle oplysninger, som er i myndighedens besiddelse, eller som opbevares for den, som foreligger i skriftlig form, i billed- eller lydform eller i elektronisk eller en hvilken som helst anden form, uanset hvornår oplysningerne er tilvejebragt, og som vedrører

- 1) tilstanden i miljøelementer som f.eks. luft og atmosfære, vand, jord, landskaber og naturområder, herunder vådområder, kyst- og havområder, biologisk mangfoldighed og dennes enkelte bestanddele, herunder genetisk modificerede organismer, og vekselvirkningen mellem disse elementer,
- 2) faktorer som f.eks. stoffer, energi, støj, stråling eller affald, herunder radioaktivt affald, emissioner, udledninger og andre udslip i miljøet, der påvirker eller kan påvirke de miljøelementer, som er nævnt i nr. 1,
- 3) foranstaltninger, herunder administrative foranstaltninger såsom politikker, lovgivning, planer, programmer, miljøaftaler og aktiviteter, der påvirker eller kan påvirke de enkelte miljøelementer, som er nævnt i nr. 1 og 2, og faktorer samt foranstaltninger og aktiviteter, der har til formål at beskytte disse miljøelementer,

[...]”

Det fremgår af pkt. 2.1.3.1. i Miljøstyrelsens vejledning nr. 10564 af 14. juni 2006 om aktindsigt i miljøoplysninger, at:

”Definitionen på miljøoplysninger er meget bred og er ikke begrænset til f.eks. oplysninger, der indgår i en myndigheds

eller et organs sagsbehandling eller indhentes som led i overvågning af miljøet. [...] Den nærmere fastlæggelse af definitionen må altid foretages på baggrund af en konkret vurdering i det enkelte tilfælde.”

I Folketingets Ombudsmands udtalelse FOB 2018-2 fandt ombudsmanden, at et notat som Transport-, Bygnings- og Boligministeriet havde udarbejdet til brug for en politisk debat om fremtidens transportformer, var omfattet af miljøoplysningsloven. Notatet beskrev de samfundsøkonomiske omkostninger ved bil- og togtrafik, herunder hvad det ville koste den offentlige sektor at overflytte rejsende fra personbil til tog. Notatet var udarbejdet for at danne grundlag for en overordnet politisk debat om fremtidens transportformer.

Ombudsmanden vurderede indledningsvist om et politisk debatoplæg kan være en foranstaltning i miljøoplysningslovens § 3, nr. 3's forstand, og udtalte i den forbindelse bl.a. følgende:

“Det følger samtidig af EU-Domstolens praksis, at begrebet ‘foranstaltninger’ ikke skal afgrænses snævert, jf. f.eks. sagen C-321/96, Mecklenburg (om afslag på aktindsigt i en udtalelse afgivet af en miljømyndighed i forbindelse med plangodkendelsesproceduren for anlæggelse af en omfartsvej). Her udtalte domstolen, at begrebet “foranstaltninger” alene tjener til “at præcisere, at alle former for myndigheders virksomhed bør være blandt de akter, som er omfattet af direktivet”.

Jeg finder, at der på den anførte baggrund må anlægges en bred forståelse af begrebet ‘foranstaltning’ i miljøoplysningslovens § 3, nr. 3. Herefter vil bl.a. et politisk debatoplæg som det, der er omhandlet i denne sag, efter min opfattelse være omfattet af begrebet ‘foranstaltninger’.”

Ombudsmanden tog dernæst stilling til om oplysningerne i det pågældende notat var oplysninger, der kunne påvirke miljøelementer i den betydning, hvori udtrykket er anvendt i miljøoplysningslovens § 3, nr. 3.

Ved vurderingen af dette udtalte ombudsmanden bl.a. følgende:

“I tilknytning hertil bemærker jeg, at det efter bestemmelsens ordlyd hverken er et krav, at en administrativ foranstaltning mv. rent faktisk påvirker miljøelementer, eller at den efter sit indhold har til formål at gøre det, for at den kan være omfattet af begrebet “miljøoplysninger”.

[...] Der er hverken i miljøoplysningsdirektivet eller praksis fra EU-Domstolen taget stilling til, hvad der skal til, for at en foranstaltning 'kan' påvirke miljøelementer i § 3, nr. 3's forstand.

Det forhold, at miljøoplysningsbegrebet er defineret bredt – og i EU-Domstolens praksis også fortolkes bredt – taler efter min opfattelse imidlertid i sig selv for, at en foranstaltning relativt let 'kan' påvirke miljøelementer.

[...] I ombudsmandspraksis er der på linje med praksis fra EU-Domstolen anlagt en bred forståelse af miljøoplysningsbegrebet. I modsætning til EU-Domstolens praksis har der i ombudsmandspraksis været lejlighed til at forholde sig til netop spørgsmålet om, hvorvidt en foranstaltning 'kan' påvirke miljøelementer.

Se især sagen FOB 2014-27, hvor jeg fandt, at mest talte for, at oplysninger om flytning af Kystdirektoratet til et nyt ressortområde var miljøoplysninger, jf. miljøoplysningslovens § 3, nr. 3. Det gjaldt, selv om flytningen ikke var sket for at opnå miljømæssige effekter, men af rent administrative grunde.

Jeg lagde bl.a. vægt på, at overførsel af myndigheder og sagsområder til et nyt ministerområde erfaringsmæssigt ofte rent faktisk kan få betydning for myndighedens opgavevaretagelse og af den grund kan have miljømæssige konsekvenser. Det anførte gjaldt således, uanset at direktoratet efter overførslen skulle varetage de samme opgaver på samme retlige grundlag og med de samme medarbejdere.

Jeg er opmærksom på, at sagen om Kystdirektoratet adskiller sig fra den foreliggende situation ved, at der på tidspunktet for aktindsigtsanmodningen var truffet en konkret beslutning om at flytte Kystdirektoratet, jf. ministeriets bemærkning i udtalelsen af 18. august 2017. Men da flytningen netop ikke var sket for at opnå miljømæssige effekter – og da direktoratet efter flytningen skulle varetage de samme opgaver som tidligere – kan sagen stadig ses som eksempel på, at en administrativ foranstaltning relativt let 'kan' påvirke miljøelementer.

[...]

At der er flere 'led' mellem den administrative foranstaltning og en mulig påvirkning af miljøet, udelukker således ikke i sig selv, at der kan være tale om miljøoplysninger.

[...]

Ud fra en samlet vurdering er det herefter min opfattelse, at der er mest, der taler for, at notatet af 18. februar 2016 har karakter af en administrativ foranstaltning, der 'kan' påvirke miljøelementer i miljøoplysningslovens § 3, nr. 3's forstand. Et politisk debatoplæg som det foreliggende er dermed efter min opfattelse omfattet af begrebet 'miljøoplysninger'."

I Folketingets Ombudsmands udtalelse trykt i FOB 2017-29 var spørgsmålet om nogle dokumenter om fødevarer- og landbrugspakken var omfattet af miljøoplysningslovens § 2, stk. 5, som bestemmer, at en række af offentlighedslovens og forvaltningslovens undtagelser fra retten til aktindsigt ikke finder anvendelse på "oplysninger om emissioner til miljøet".

De omhandlede oplysninger vedrørte de forventede virkninger af forskellige elementer af den foreslåede kvælstofregulering i den såkaldte fødevarer- og landbrugspakke og indgik i regeringens beslutningsgrundlag i forbindelse med arbejdet med pakken, der senere blev indgået en politisk aftale om. På tidspunktet for behandlingen af aktindsigtsanmodningen pågik drøftelser med EU-Kommissionen, som førte til ændringer i den samlede pakke.

Der var på dette tidspunkt således stor usikkerhed om det endelige resultat af fødevarer- og landbrugspakken, herunder hvilken udledning af stoffer til miljøet pakken ville resultere i.

Miljø- og Fødevarerministeriets havde lagt til grund, at dokumenterne indeholdt miljøoplysninger.

Trods de nævnte usikkerhedsmomenter om det endelige resultat af pakken, lagde ombudsmanden også til grund, at oplysningerne var miljøoplysninger. Ombudsmanden fandt dog ikke grundlag for at tilsidesætte ministeriets vurdering af, at der ikke var tale om emissionsoplysninger.

I Folketingets Ombudsmand udtalelse FOB 2018-4 fandt ombudsmanden, at oplysninger i materiale, som en kommunal selvstyrehavn ikke anså for miljøoplysninger, var miljøoplysninger, og at spørgsmålet om aktindsigt i oplysningerne derfor også skulle behandles efter miljøoplysningsloven. Der var tale om materiale, der indeholdt oplysninger om dels budgettal for årlige udgifter og indtægter for et nyt havneanlæg flere år

frem, dels leje af et areal, som indgik i det nye havneanlæg, herunder oplysninger om anvendelsen af det lejede område og lejeperioden, og dels en låneaftale mellem havnen og KommuneKredit om finansieringen af det nye havneanlæg.

Ombudsmanden udtalte blandt andet følgende i sagen:

"[...] det [følger] af ordlyden af bestemmelsen i miljøoplysningslovens § 3, at "miljøoplysninger" ikke alene skal forstås som oplysninger, der direkte vedrører miljøet, som f.eks. oplysninger om tilstanden i miljøelementer (luft, vand, jord mv.), eller oplysninger om faktorer (stoffer, energi, støj, affald mv.), der påvirker eller kan påvirke miljøelementer.

Også oplysninger, som kun mere indirekte drejer sig om miljøet, er efter ordlyden omfattet af definitionen. Således er bl.a. foranstaltninger, herunder administrative foranstaltninger såsom politikker, lovgivning, planer, programmer, miljøaftaler og aktiviteter, der påvirker eller kan påvirke miljøelementer og faktorer, omfattet. Det gælder også rentabilitetsberegninger og andre økonomiske analyser og forudsætninger, som er anvendt i forbindelse med de nævnte foranstaltninger og aktiviteter.

Hensigten har været at sikre, at miljøoplysningsbegrebet ikke undergives en restriktiv fortolkning, men derimod kommer til at omfatte enhver oplysning, der påvirker eller kan påvirke miljøet.

[...] Som nævnt ovenfor er X Havn i gang med at udvide havnen (...)

Et sådant projekt må antages at have miljømæssig effekt og dermed påvirke tilstanden i miljøelementer som f.eks. vand og jord i det pågældende område."

1.2. Retten til at blive gjort bekendt med miljøoplysninger

Udgangspunktet om retten til aktindsigt i miljøoplysninger fremgår af miljøoplysningslovens § 2, som har følgende ordlyd:

"§ 2. Enhver har under de betingelser og med de undtagelser, der følger af lov om offentlighed i forvaltningen og forvaltningsloven, ret til at blive gjort bekendt med miljøoplysninger, jf. dog stk. 2-6 og § 3.

[...]

Stk. 3. I sager om aktindsigt i miljøoplysninger, der er omfattet af bestemmelserne i [...] § 13, stk. 1, i lov om offentlighed i forvaltningen [...] skal vedkommende myndighed foretage en konkret afvejning af offentlighedens interesser, der varetages ved udlevering af miljøoplysningerne, over for de interesser, der varetages ved at afslå udlevering. Bestemmelserne i [...] § 13, stk. 1, i lov om offentlighed i forvaltningen [...] skal anvendes restriktivt under hensyntagen til samfundets interesse i, at oplysningerne offentliggøres i det konkrete tilfælde. [...]

Stk. 6. Bestemmelserne i § 13, stk. 1, nr. 4-6, i lov om offentlighed i forvaltningen [...] finder ikke anvendelse på miljøoplysninger, i det omfang afslag på aktindsigt vil stride imod bestemmelserne i artikel 4, stk. 2, i det i stk. 5 nævnte direktiv.”

Det fremgår af pkt. 2.3.1.3. i Miljøstyrelsens vejledning nr. 10564 af 14. juni 2006 om aktindsigt i miljøoplysninger, at:

“Offentlighedslovens § 13, stk. 1, nr. 4-6 [...] indeholder mulighed for efter et konkret skøn at begrænse retten til aktindsigt af hensyn til [...] det offentlige økonomiske interesser [...]

Denne retstilstand gælder ikke fuldt ud for miljøoplysninger, fordi miljøoplysningsdirektivet ikke indeholder tilsvarende brede undtagelsesbestemmelser.

Det betyder, at miljøoplysninger kun kan undtages når betingelserne i offentlighedslovens § 13, stk. 1, nr. 4-6, [...] er opfyldt, **og** oplysningerne ikke er omfattet af offentlighedslovens ekstraheringspligt i § 13, stk. 2, [...] **og** det er foreneligt med en eller flere af direktivets undtagelsesbestemmelser i art. 4, jf. lovens § 2, stk. 6.”

Følgende fremgår af artikel 4, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF:

“2. Medlemsstaterne kan fastsætte, at en anmodning om adgang til miljøoplysninger kan afslås, hvis offentliggørelse kunne have en ugunstig indvirkning på:

- a) den fortrolige karakter af offentlige myndigheders forhandlinger, hvor en sådan fortrolighed har hjemmel i lovgivningen

- b) internationale forbindelser, den offentlige sikkerhed eller det nationale forsvar
- c) retssagers behandling ved domstolene, en persons mulighed for at få en retfærdig rettergang eller offentlige myndigheders mulighed for efterforskning af strafferetlig eller disciplinær art
- d) beskyttelsen af forretnings- og fabrikshemmeligheder, hvis de skal beskyttes i henhold til national ret eller fællesskabsret med henblik på at beskytte en legitim økonomisk interesse, herunder offentlighedens interesser i at bevare statistisk fortrolighed og fortrolighed i skatteforhold
- e) intellektuelle ejendomsrettigheder
- f) beskyttelsen af personoplysninger og/eller sagsakter vedrørende fysiske personer, hvis den pågældende person ikke har givet samtykke til offentliggørelse heraf, og hvis en sådan fortrolighed har hjemmel i national ret eller fællesskabsret
- g) andre personers interesser eller beskyttelse, når disse personer har givet de ønskede oplysninger frivilligt uden at være eller kunne gøres juridisk forpligtet hertil, medmindre de har givet deres samtykke til offentliggørelse af oplysningerne
- h) beskyttelsen af det miljø, oplysningerne vedrører, som f.eks. sjældne arters levesteder."

Det fremgår af miljøoplysningslovens § 6, stk. 2, at henvisninger i miljøoplysningsloven til lov om offentlighed i forvaltningen skal forstås som henvisninger til de pågældende bestemmelser i lov nr. 572 af 19. december 1985 om offentlighed i forvaltningen med senere ændringer (1985-offentlighedsloven).

2. Ankestyrelsens vurdering

2.1. Københavns Kommunes lovvalg

Det er Ankestyrelsens opfattelse, at [A]s anmodning om aktindsigt i kommunens korrespondance med grundejer og projektudviklere om køb af grund i Viby Sjælland skal behandles efter reglerne i miljøoplysningsloven.

Det er vores vurdering, at kommunens plan om at købe en byggegrund i Viby Sjælland er en foranstaltning i miljøoplysningslovens forstand.

Vi lægger vægt på det ovenfor anførte om, at begrebet "foranstaltninger" alene tjener til at præcisere, at alle former for myndigheders virksomhed bør være blandt de akter, som er omfattet af miljøoplysningsdirektivet.

Vi lægger også vægt på, at der skal anlægges en bred forståelse af begrebet "foranstaltning".

Det er endvidere vores vurdering, at oplysningerne i sagen er oplysninger om foranstaltninger, der kan påvirke miljøelementer.

Vi lægger vægt på, at det efter ordlyden i miljøoplysningslovens § 3, nr. 3, ikke er et krav, at foranstaltningen, rent faktisk påvirker miljøet, eller at den efter sit indhold har til formål at påvirke miljøet, for at være omfattet af begrebet miljøoplysninger. Det er tilstrækkeligt, at foranstaltningen *kan* påvirke miljøet.

Erhvervelse af en byggegrund med henblik på opførsel af to sociale boligbyggerier må antages at have en miljømæssig effekt og dermed påvirke tilstanden i miljøelementer som fx jorden i det pågældende område.

Som det fremgår af den ovenfor citerede udtalelse FOB 2018-2 udelukker det forhold, at der er flere "led" mellem den administrative foranstaltning og en mulig påvirkning af miljøet, ikke i sig selv, at der kan være tale om miljøoplysninger.

Vi vurderer derfor, at Københavns Kommunes oplysninger om, at de undtagne oplysninger alene er oplysninger om priser og vilkår for handlen, og dermed ikke oplysninger om miljøforhold, ikke fører til en anden vurdering.

2.2. Københavns Kommunes vurdering efter miljøoplysningsloven

Kommunen har anført, at hvis Ankestyrelsen vurderer, at anmodningen om aktindsigt skal behandles efter miljøoplysningsloven, vurderer kommunen, at oplysningerne kan undtages. Kommunen har henvist til miljøoplysningslovens § 2, stk. 6, og til, at udlevering af korrespondancen vil medføre en nærliggende fare for, at det offentlige økonomiske interesser vil lide skade af betydning.

Efter Ankestyrelsens opfattelse har kommunen ikke redegjort for, at der er foretaget en korrekt vurdering efter miljøoplysningslovens bestemmelser.

Hvis en anmodning om aktindsigt skal behandles efter miljøoplysningsloven, skal myndigheden vurdere, om oplysningerne kan undtages i medfør af 1985-offentlighedsloven.

Som ovenfor anført indeholder 1985-offentlighedslovens § 13, stk. 1, nr. 4-6, mulighed for efter et konkret skøn at begrænse retten til aktindsigt af hensyn til det offentlige økonomiske interesser.

Denne retstilstand gælder ikke fuldt ud for miljøoplysninger, fordi miljøoplysningsdirektivet ikke indeholder tilsvarende brede undtagelsesbestemmelser. Vi henviser til miljøoplysningslovens § 2, stk. 6.

Det betyder, at miljøoplysninger kun kan undtages, når betingelserne i 1985-offentlighedslovens § 13, stk. 1, nr. 4-6, er opfyldt, og oplysningerne ikke er omfattet af 1985-offentlighedslovens ekstraheringspligt i § 13, stk. 2, og det er foreneligt med en eller flere af direktivets undtagelsesbestemmelser i art. 4, stk. 2.

Kommunen ses imidlertid ikke at have redegjort for, i hvilket omfang det er foreneligt med en eller flere af direktivets undtagelsesbestemmelser i art. 4, stk. 2, at undtage de enkelte oplysninger. Kommunen har blot lavet en generel henvisning til art. 4, stk. 2.

Kommunen ses heller ikke at have foretaget en konkret afvejning af offentlighedens interesser, der varetages ved udlevering af miljøoplysningerne, over for de interesser, der varetages ved at afslå udlevering, jf. miljøoplysningslovens § 2, stk. 3.

Vi beder derfor Københavns Kommune om at genoptage behandlingen af sagen og tage fornyet stilling til [A]s anmodning om aktindsigt af 19. februar 2019 efter reglerne i miljøoplysningsloven.

Ankestyrelsens kompetence som tilsynsmyndighed

Ankestyrelsen fører tilsyn med, at kommunerne overholder den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder. Det står i § 48, stk. 1, i kommunestyrelsesloven.

Ankestyrelsen kan udtale sig om lovligheden af kommunale dispositioner eller undladelser. Det står i § 50 i kommunestyrelsesloven.

Vi offentliggør denne udtalelse på Ankestyrelsens hjemmeside www.ast.dk i anonymiseret form.

Venlig hilsen

Cecilie Smistrup

Kopi er sendt til:

[A]

Vi har anvendt:

Lovbekendtgørelse om kommunernes styrelse (kommunestyrelsesloven)
nr. 47 af 15. januar 2019

Lovbekendtgørelse om aktindsigt i miljøoplysninger (miljøoplysningslo-
ven) nr. 980 af 16. august 2017